

občina krško

Leto V.

Posebna izdaja

24. september 1984

NAŠ GLAS

SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE

Panorama Podbočja, foto Josip Brinovec, Savaprojekt

Srečanje delavcev v vzgoji in izobraževanju občine Krško 29. septembra 1984 v Podbočju

Napisati uvodne misli v posebni številki Naš glas, ki je tokrat namenjen dnevu prosvetnih delavcev občine Krško, je svojevrsten izziv in vzpodbuda. Izziv predvsem zato, saj gre za tradicionalno srečanje delavcev, ki v vsakem času, razmerah in obdobju odločilno sooblikujejo dušo in obraz naroda, in vzpodbuda zato, ker gre pri tem tudi za nadvse častno nalogo in dožnost. Ko sem oblikoval misli, so mi le-te begale med učiteljem-delavcem, neposrednim proizvajalcem, ki mu je nekdo celo poskušal prilepiti etiketo skupnega porabnika, in med delavcem, ki ustvarja z neposrednim delom v razredu in pri tem poskuša vgraditi v mladega človeka vrednote, za katere se je pošteno človeštvo odločilo že zdavnaj in ki se morajo zato še posebej izvednottiti v samoupravnem socializmu. Seveda bi bilo napak idealizirati sloven-

(nadaljevanje na 2. strani)

Ob začetku šolskega leta

Delavci, zaposleni v vzgoji in izobraževanju, smo imeli vsaki dve leti svoja delovna in tovariška srečanja. Organizirana so bila skupno za delavce Brežic, Krškega in Sevnice. Zadnje srečanje je bilo pred dvema letoma v Brežicah. Pokazalo pa se je, da so organizatorjem povzročila veliko težav. Vedno bolj smo ugotavljali, da je potrebno vsebino dneva razširiti in popestriti. Po skupnem sestanku predstavnikov delavcev v vzgoji in izobraževanju občin Brežice, Sevnica in Krško smo se odločili, da srečanje organizirajo delavci vsake občine zase. V naši občini smo se po razpravah v OO ZSS in aktivu komunistov na področju vzgoje in izobraževanja odločili, da bomo srečanje delavcev v vzgoji in izobraževanju organizirali vsako leto v septembru. Vedno pa naj bi bilo na drugi šoli naše občine.

September je začetek šolskega leta. Na vseh šolah in v vzgojno-varstvenih ustanovah nastajajo in se sprejemajo programi dela. Pri nastanjanju programov dela morajo aktivno sodelovati zunanji dejavniki: krajevna skupnost, OZD, SIS, društva z izvajanjem programov torej ni stvar delavcev in samih, ampak širše družbene skupnosti.

Tegnješe sodelovanje učiteljev in vzgojiteljev v občini pomeni poveževanje delotne vzgoje in izobraževanja in zagotavlja večji uspeh.

29. septembra se bomo srečali v Podbočju vsi delavci zaposleni v vzgoji in izobraževanju naše občine.

Srečanje bomo izkoristili za dostojno oddolžitev tistim delavcem, ki odhajajo v pokoj in jubilanom

za 20 in 30-letno delo. Mlade vzgojitelje in učitelje, ki svoje delo šele začenjajo, pa bomo dostojno sprejeli v svoje vrste in jih seznanili z obveznostmi, ki jih čakajo.

Šolsko leto 1984/85 smo začeli učitelji, vzgojitelji, otroci in starši. Vsakemu od teh pa šolsko leto prinaša različna vprašanja. Najpogostejše je vsa pozornost namenjena učencem v učnovzgojnem procesu in malčkom v vrtcih. O učitelju in vzgojitelju ter njegovem delu govorimo bolj malo ali površno. V zadnjih letih so se materialni pogoji dela učitelja in vzgojitelja zelo izboljšali. Nove šole, vrtci, uporaba sodobnih učnih sredstev v učnovzgojnem procesu so zvišali kvaliteto dela. Največji dosežek pa je vsakakor pouk v eni izmeni za vse

učence, predšolsko varstvo, razvoj COŠ in podaljšane bivanja. S tem imajo vsi otroci v naši občini vedno bolj izenačene možnosti za vstop v življenje. Tak razvoj so omogočili delovni ljudje naše občine. Zaostrene gospodarske razmere so razvoj delno upočasnile, vendar ne bi smeli dopustiti, da bi ga zaustavile. V tem šolskem letu bomo morali pripraviti plane za novo srednjeročno obdobje; smelo bi morali planirati nadaljnji razvoj COŠ. Seveda pa bi si pred tem morali jasno in strokovno odgovoriti, ali je to tista prava celodnevna šola, kot jo je družba načrtovala in pričakovala. Razvoj COŠ bi omogočil odpiranje novih delovnih mest za mlade učitelje in vzgojitelje.

Programi, ki jih šole in vzgojno varstvene ustanove sprejemajo, zahtevajo od učiteljev in vzgojiteljev vedno več. Naloge in obveznosti so

vsako leto večje. Vrednotenje programov pa je trenutno nepravilno. Programe bi morali vrednotiti po enotnih izhodiščih, ki bi bili edini prava osnova za oblikovanje dohodka šol, kot ga predvideva Zakon o svobodni menjavi dela. Zaostrene gospodarske razmere režejo vedno manjši in tanjši kos kruha delavcem v vzgoji in izobraževanju. Se vedno ga mnogi pojmujejo kot porabo in potrošnjo. Vzgoja in izobraževanje pa je zelo pomembna osnova, od katere je odvisen napredek naše družbe.

Zelimo si, da bi šolsko leto, ki je pred nami, potekalo uspešno, da bi vsi, ki smo odgovorni za vzgojo mladega rodu, bili ob koncu šolskega leta zadovoljni s svojim delom.

Predsednik odbora sindikata delavcev v vzgoji in izobraževanju

Kristina Božič

Nekaj več o kraju - gostitelju srečanja:

Podbočje od nekdaj do danes

Prazgodovinske izkopenine

Zgodovinski viri govore o tem, da je pokrajina okoli Podbočja s svojo razčlenjenostjo, gozdovi, z obiljem divjadi v Gorjancih in ravninami, primerni za poljedelstvo ob vznosju le-teh, zamikala človeka že v najbolj zgodnjih dobah.

Predzgodovinskim prebivalcem teh krajev pa je bila dodaten vir pridobivanja prehrane tudi Krka. O takratnih življenjskih pogojih nam odpirajo vpogled v tokratno bitje in nehanje tudi arheološke izkopenine tega območja. Kljub številnim najdbam pa je zelo zahtevno izluščiti iz njih podobo naselje v posameznih arheoloških obdobjih. Ne morda zaradi majhnega števila najdb, temveč zaradi pretežno slabe dokumentacije v starejših dobah, saj skoraj nobeno raziskovalno delo ni bi-

lo dokončano. Pa vendar nam najdene izkopenine tega območja dokazujejo, da je bil kraj poseljen že v stari kameni dobi. Mlajšo kameno dobo pa zastopajo najdbe v Ajdovski — po domače Levakovi jami v Dolu, najdbe kamnite sekire, ralo in kij na Starem gradu oziroma Bočju.

Sele po prihodu novega ljudstva, znanstveniki jih imenujejo proto Ilire, okoli leta 1000 pred našim štetjem, pridobi na večjem pomenu pokrajina ob Krki. Iz tega obdobja

(nadaljevanje s 1. strani)

skega učitelja z ostalimi poklici, zakaj učitelj iz leta 1984 to zanesljivo ni.

Bilo pa bi tudi nepošteno soditi o sodobnem slovenskem učitelju kot o obrtniku, ki izdeluje reformirano šolo po naročilu.

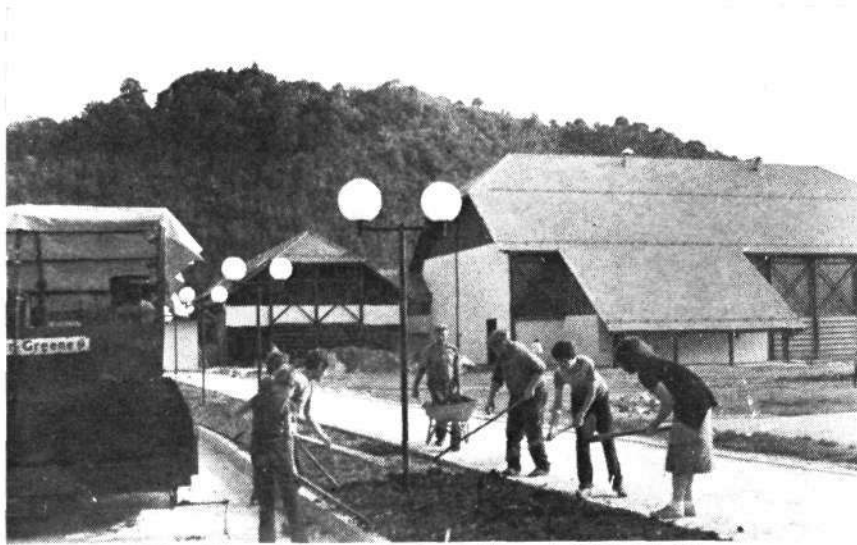
Med tema dvema skrajnostima so mi begale misli, dokler oči niso obstale na drobni knjižici Narodni heroj Stanko Žagar — Ljudski učitelj in revolucionar. Knjižica govori o usodi, o človeški poti, o pedagoškem delu, o revolucionarnosti, o življenju in smrti moža, ki ga je pot učiteljske usode, tam v daljnem 1920. letu vodila celo skozi Leskovec pri Krškem in po katerem se imenujejo najvišja priznanja, ki jih lahko za svoje delo dobi slovenski pedagog.

Stane Žagar je bil pravi slovenski učitelj, ki je kljub revščini največje napore posvečal svojemu strokovnemu in intelektualnemu razvoju. Bil je tako ljudski, ta dobri učitelj, da ga je vas sprejela ... njegovim otrokom so rekli šolski otroci, njihova mama je bila šolska gospa in babica je bila šolska nona. Učitelj pa je rasel, njegove besede so preglasile farni zvon in še orožnik s Podnarta je salutiral, ko je srečal sloko postavov v oguljenem zelenem hubertusu na dobravskih bregovih.

In tako je ves pripadal svojemu narodu, vsem delavcem in kmetom in bil tako stanovsko osveščen, da se mi zdi nadse pošteno in prav, da si prosvetni delavci krške občine ob svojem srečanju v Podbočju vzmemo za vodilo Žagarjevo stanovsko pripadnost. Ozrimo se vsak vase in si pošteno odgovorimo: ali smo z dušo in srcem pri poklicu, ki smo si ga sami izbrali? Ali še vlada v naših šolah, v učilnicah in zbornicah tisti duh učiteljske pripadnosti, na katerega so bili tako ponosni številni rodovi slovenskih učiteljev? Ali je še učitelj učitelju pravi kolega in svetovalec in ali še lepa slovenska pesem tako pristno družijo, kot je to vedno znala?

Vesel sem, da letos sindikat ponovno organizira srečanje vseh delavcev naše občine, ki so zaposleni na področju vzgoje in izobraževanja z upanjem in željo, da pripadnost poklicu še obstaja, da bo starejši kolega ta občutek in ponos še znal pravočasno vzbuditi in utrditi pri mlajšem učitelju. K temu so nas zavezali številni ugledni slovenski šolniki in to je tudi del pedagoške oporoke Staneta Žagarja.

Niko Žibret

Udarniška akcija: urejanje okolja pri OŠ Podbočje

je v muzejih shranjenih več najdb, najdenih v okolici Podbočja. Starejši železni dobi pripadajo tudi nekatere manjše utrjene postojanke z območja Podbočja, zlasti v Sutni. Številne najdbe iz železne dobe postavljajo tudi to naselbino v čas cvetoče ilirske dobe. Dosti slabše pa nam je znana keltska naselbina teh krajev, čeprav so najdeni keltski novci prav v Podbočju; več najdb pa v smeri Krškega polja, desno od vasi Kalce Naklo.

Vpliv organizirane rimske države

Sele po letu 35 pred našim šteti- jem, ko zasedejo naše kraje Rimljani, se prične življenje intenzivneje stekati v ravnino, kar se odraža tudi v arheoloških najbah na tem območju.

Med tem ko je bil v vsej prazgodovini levi breg Krke skoraj nenaseljen, zrastejo po prihodu Rimljanov tod številne kmetije. Dokazujejo jih ostanki temeljnega zidovja in odkopana grobišča v Malem, predvsem pa v Velikem Mraševa.

Življenje se je stekalo k velikim cestam — cesta Križaj — Krška vas — Križaj — Drnovo (Neviodunom), ki je upravno, kulturno in ekonomsko središče večjega dela Dolenjske. Tja so nosili ob določenih dneh kmetje in rokodelci na trg svoje pridelke in izdelke, prav tako pa so tja hodili poravnavat spore in urejati druge pravne in upravne zadeve.

Po razpadu rimskega cesarstva beži ljudstvo znova na naravno zavarovane postojanke v hribovitem predelu.

Čas preseljevanja narodov, ki sledi, ni zapustil nikakršnih sledov v teh predelih. Sele s kolonizacijo Slovanov pride v te kraje ljudstvo, ki se trajno naseli. Nastala so številna selišča, med njimi znova naseljen Stari grad, kjer je bilo najdeno večje število srednjeveških novcev, spravljanih v glinasti posodi.

Kmečki upori tudi v fari pod Sv. Križem

Kraj Sv. Križ, in sicer fara z župnikom, se prvič imenuje leta 1249.

Ta prafara v Sv. Križu je v začetku obsegala ozemlje Gorjancev vse do Mokric, oziroma Bregov, in sicer vse do Jožefinske reforme leta 1788, ko je v Catežu postala samostojna župnija. Zanimivo je, da je fara Sv. Križ v 14. stoletju segala še onstran grebena Gorjancev, v vasi Budinjak, Osredek, Priseka, Cerovica in Mrzlo polje. V 15. in 16. stoletju pa so se nekatere vasi po Gorjancih izpraznile. Vanje so se kasneje naselili uskoki ali pre-

begi. To so bili ubežniki pred Turki, kar pričajo še današnji priimki v teh vaseh.

Iz urbarnih zapisnikov je razvidno, da so se prebivalci teh krajev že v tistih časih ukvarjali predvsem z vinogradništvom, živinorejo in ovčerejo.

Tudi kmečki upori se niso ognili teh krajev, saj so znane bitke upornikov pri Krškem, Brežicah, v katerih so zagotovo sodelovali tudi kmetje-tlačani z našega področja. Po kmečkih uporih pa vse do prve svetovne vojne ni bilo pomembnejših zgodovinskih dogodkov.

S propadom Avstro — Ogrske in nastankom nove države Kraljevine SHS se življenje na podeželju v bistvu ni spremenilo niti izboljšalo. Zaposlitve ni bilo mogoče dobiti v bližnjih krajih, zato je bilo po vaseh dovolj delovnih rok, ki so skrbno obdelovale polja in vinograde, saj je v tistem času slovel cviček kot boljše vino, imel je v primerjavi z drugimi vini višjo ceno in šel dobro v promet. Gospodarska kriza v letih 1927 — 1935 je močno prizadela naše kraje. Večina prebivalstva je živela še v večjem siromaštvu in pomanjkanju kot sicer. Kljub težkim razmeram je bilo življenje v tem kraju močno razgibano. Številna mladina se je udeleževala v športni in kulturno — prosvetni dejavnosti. V vasi sta bili dve skupini — društvi — kulturno-prosvetne in športne dejavnosti. Čeprav ta društva niso delovala v smislu vseh najnaprednejših idej, saj so bila pod vplivom dveh nasprotujočih sil političnih struj, so vendarle utrjevala narodno zavest in privrženost jugoslovanski skupnosti, kar se je vidno pokazalo ob pričetku druge svetovne vojne.

Pri obeh politično nasprotujočih si situacijah so se pojavili ljudje z naprednejšimi idejami in pogledi na družbeno ureditev.

Poleg nekaterih naprednih učiteljev so v vas prihajali tudi razni intelektualci, (predvsem iz Ljubljane), (kraj je bil turistično zanimiv, s šestimi dobrimi gostilnami), ki so v letih pred vojno imeli burne debate in razprave z domačini o takratnih družbenih razmerah kakor tudi o pomembnejših političnih dogodkih v svetu. Njihove razprave so pozitivno vplivale na miselnost vaščanov in tako so ljudje vsaj do neke stopnje pripravljeni na usodne zgodovinske dogodke bližajoče se vojne vihre.

Okupacija je povezala vse svobodoljubne in zavedne v skupni boj

10. aprila 1941 so v vas pridrvele nemške vojaške enote. Takoj po prihodu so Nemci seveda pokazali svoj gospodovalni značaj in vlogo novega gospodarjenja, ki prinaša red

in pokornost. Da bi ustvarili enotnost in zavarovali prebivalstvo pred nemškim nasiljem, so se že prve dni maja — in to brez direktive od zgoraj — sestali nekateri domačini, in sicer iz obeh prej omenjenih nasprotujočih si struj. Namen tega tajnega sestanka je bil, da bi vsi zavedni ljudje enotno nastopali in to neglede na dotakratno strankarsko pripadnost, da bo vsak po svojih močeh vplival na ostalo prebivalstvo, naj resno ocenjuje nastali položaj, si medsebojno pomaga, predvsem pa naj se ne vdinja okupatorju. Med ostalim so se tudi dogovorili, da naj bo za župana izvoljen tak človek, ki bo formalno nosil to ime, v rešnici pa delal v korist ljudstva, kar se je pozneje tudi zgodilo.

V maju 1941 so v kraj prišli prvi organizatorji OF iz Ljubljane. Govorili so o pomenu OF in o prpravah prebivalstva na oborožen upor. Konec maja so se Nemci po sporazumu z Italijani, umaknili na levi breg Krke, v kraj pa so prišli Italijani, ki so postavili svojo postojanko tudi v Sutni.

29. junija 1941. leta je bil v kraju ustanovljen prvi vaški oziroma terenski odbor OF. V spomin na ta dan je KS Podbočje v tem letu praznovala svoj prvi krajevni praznik. Naloga tega odbora je bila zbirati vojaški material in orožje, organizirati razpečatenje literature in po vaseh organizirati trojke somišljenikov. Ze decembra 1941. leta je bilo po vaseh organiziranih 124 zaupnikov OF.

Pomembna naloga odbora OF je bila tudi nuditi pomoč beguicem iz vasi na levem bregu Krke, ki so bežali pred izseljevanjem.

V oktobru, novembru in decembru 1941. leta je odbor prirejal po terenu sestanke z aktivisti OF. Takšni sestanki so bili v zidnici Jožeta Lajkoviča na Bočju, pri Janezu Kuharju v Lebici, Jožetu Prešlju nad Hrastkom, v zidnici Franca Colariča na Bočju in drugje.

Poleg pomoči beguicem je v letu 1941 odbor nudil pomoč tudi raznim političnim aktivistom, pripadnikom OF, ki so prihajali preko nemško — italijanske meje ter iskali zvezo z OF. Odbor je mnogim izdal ponarejene občinske domovnice, da so se lahko nemoteno gibali na območju tako imenovane Ljubljanske pokrajine.

Prihod partizanov je prestrašil italijanske okupatorje

Prva skupina oboroženih partizanov se je pojavila na tem območju Gorjancev februarja 1942. Med njimi je bilo precej domačih fantov.

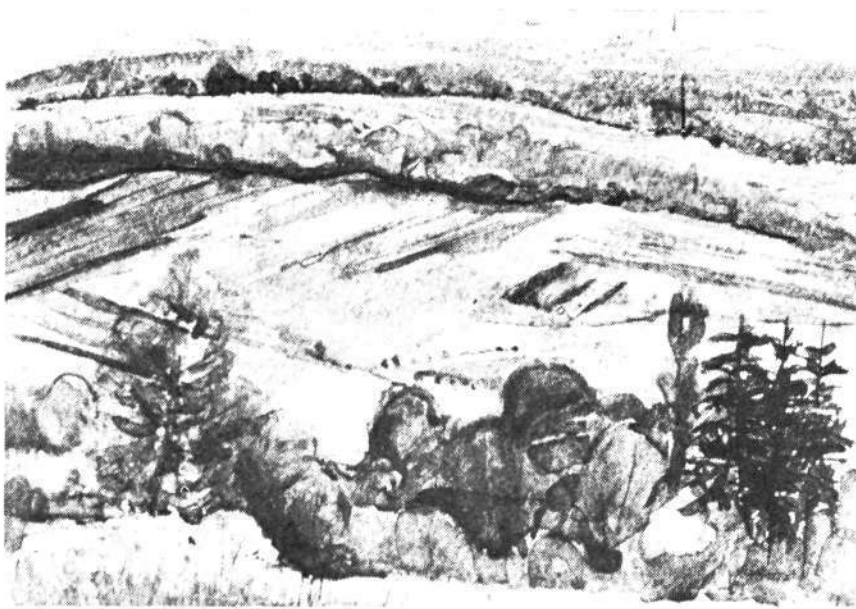
Prvi strelji partizanskih pušk v vaseh po Gorjancih so Italijane tako prestrašili, da so se umaknili v bolj

utrjeno Kostanjevico. Na območju Podbočja je tako nastalo osvobodeno ozemlje, ki je bilo več ali manj pod partizansko kontrolo vse do italijanske ofenzive, ki je dosegla te kraje 3. in 4. novembra 1942.

Nastanek osvobodjenega ozemlja in vzporedna krepitev partizanske vojske sta omogočila nadaljnje utrjevanje OF. Maja 1942 je bila po vseh organizirana vaška zaščita, ki je štela cca 250 mož. Organizirana je bila po vodih in četah, vsi člani zaščite so svečano zaprisegli. Za povezavo med posameznimi četami, katerih naloga je bila podnevi in ponoči budno spremljati gibanje ne-

Pokol v Planini ni zavrl boja zoper okupatorja

14. septembra 1942. leta so Paveličevi ustaši preko Šutne organizirali morilski pohod v vas Palanino. Postrelili so vse moške, starejše nad 18 let, naslednji dan pa vas izropali in požgali. Da bi zastrašili prebivalstvo, so tudi Ivalijani in Nemci uporabljali zločinske vpade na osvobodeno ozemlje in požgali Staničevo ter Glinškovo domačijo v Podbočju, hišo Lojzeta Colariča v Šutni idr. V jeseni 1942 so izvedli Italijani močno ofenzivo na to območje, za njimi pa so se v prosvetnem

Martina Koritnik — Fajt, OŠ Podbočje: Pogled s Krča

znanih ljudi in morebitni vpad sovražnikove vojske ter za povezavo med odbori OF so skrbeli kurirji. Od Slinovc do Podbočja pa je bil napeljan tudi telefon.

Spričo vse večjih nalog se je v aprilu 1942. terenski odbor OF razširil in reorganiziral v rajonski odbor, po vaseh našega področja pa je bilo ustanovljenih 9 terenskih odborov. Terenski odbori OF so kot politični organi imeli dejansko značaj oblasti.

Maja 1942 je bilo v Podbočju — v dvorani niti kilometer od nemške postojanke na Brodu — veliko zborovanje, na katerem so govorili o pomenu OF in oboroženem boju proti okupatorju.

V letu 1942 so bili po vaseh organizirani odbori mladinske organizacije in AFŽ. V Podbočju, Šutni in Prušni vasi so delovale tudi organizacije skojevcev. Osnovana je bila tudi partizanska organizacija.

Avgusta 1942 so bile izvedene volitve v NOO. To so bili zametki nove ljudske oblasti.

domu nastalili belogardisti, toda že novembra 1942 jih je pregnala Cankarjeva brigada.

V tistem času sta bila iz strateških razlogov požgana šola in prosvetni dom. Belogardisti so bili sicer pregnani, toda občasno so skupaj z italijansko vojsko izvajali hajke na to področje; med drugim so 11. januarja 1943 v zgodnjih jutranjih urah obkolili Draganovo domačijo v Mladju z namenom, da uničijo rajonski odbor OF. Članom odbora je zaradi budnosti Draganove žene uspelo zbežati in se tako rešiti smrti.

Večja partizanska akcija je bila 7. junija 1943, ko sta Cankarjeva in Serčerjeva brigada napadli letališče Cerklje. Načrt za napad so izdelali aktivisti iz Podbočja. Ta napad je imel poleg vojaške akcije izreden propagandni učinek.

V letu 1944 so s svojimi morilskimi pohodi skušali belogardisti prestrašiti prebivalstvo in ga odvrti od sodelovanja z OF.

Najhujši zločin so izvršili, ko so vdrli v Strojino domačijo v Dobravi in vpriči družine pobili očeta in hčerko Dragico.

Medtem ko so nemški fašisti in domači izdajalci počenjali še zadnja grozodejstva, se je bližala tako težko pričakovana osvoboditev. V boju za osvoboditev domovine je iz KS Podbočje sodelovalo 109 brcev, od katerih jih je 39 padlo. Poleg tega je bilo okoli 50 političnih aktivistov, od katerih jih je 12 padlo. Ostalih žrtev fašističnega nasilja je bilo 34.

V narodnoosvobodilnem boju je tako 84 oseb tega območja darovalo svoja mlada življenja.

Požgana šola, prosvetni dom vrsta domačij, do tal požgana in porušena vas Planina, brez moških, le vdove, matere in mladoletni otroci, na levem bregu Krke po Kočevarjevih zanemarjenih poljih in gospodarska poslopja, kamor so se, čeprav v izropani rojstne hiše, vračali izgnanci. Taka je bila podoba kraja po končani vojni.

Drobci iz šolske kronike

Leta 1854 je bil uradno nastavljen Karel Krištof kot prvi redni poklicni učitelj, zato moramo leto 1854 tudi šteti za rojstno leto šole v Podbočju. Pred tem so nekateri domačini dobivali prvo izobrazbo v tako imenovani nedeljski šoli, v kateri je poučeval vsakokratni župnik, ki je poleg verouka učil še malo pisanja, branja in računanja. Solo so zgradili domačini s prostovoljnimi delom, pomagal pa jim je kostanjeviški samostan. Šola je bila enorazrednica. Takratni šolski okoliš je bil zelo obsežen, saj je vanj spadalo 40 vasi. Pozneje so bile na tem območju zgrajene še tri šole, in sicer v Bušehi vasi, Črneči vasi in Gradcu (Brezje), ki pa so danes zaprte.

Leta 1896 je bila enorazrednica razširjena v dvorazrednico. Leta 1888 je šola praznovala 40-letnico vladanja Franca Jožefa I. Zanimivo je kako takratni šolski upravitelj opisuje slavnost: »Poleg deklaracij kresov itd. prečita g. upravitelj imena 35 najboljših učencev in učenk iz zlatih bukev.

Solarji so pogoščeni. Dva koštruna žrtvujeta za to življenje, kruha jim spečejo iz dveh mernikov moke, vedro vina jim pogasi žejo...« Leta 1900 je bilo zgrajeno novo šolsko poslopje in leta 1912 je bila šola razširjena v trirazrednico, leta 1929 v štiri in leta 1936 v šestrazrednico z dvema razredoma višje narodne šole. Leta 1942 je bilo šolsko poslopje iz strateških razlogov požgano in v kraju ni bilo več rednega pouka. Občasni pouk je bil v dveh učilnicah stare šole, vendar zaradi vojne močno oviran.

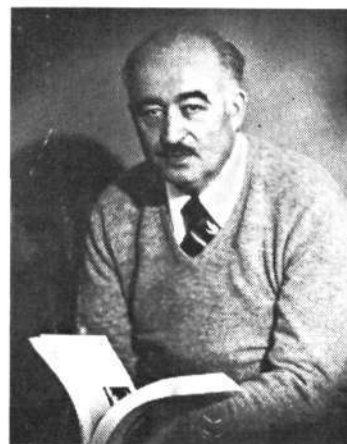
Solska stavba je bila obnovljena skoraj izključno s prostovoljnimi delom, pouk v štirih improviziranih učilnicah se je pričel leta 1948. Med tem časom je bil pouk v večjih kmečkih izbah v Podbočju, Šutni, na Križaju in v Žabjeku. Ker je bila

šolska stavba obnovljena v glavnem s prostovoljnimi deli, je razumljivo, da je bilo pri obnovi precej strokovnih pomanjkljivosti. Stavba je postajala pretesna za sodoben pouk.

V letu 1982 je kraj dobil sodobno urejeno šolo s prostori za varstvo predšolskih otrok, z večnamenskimi prostorom za kulturne prireditve ter sodobno telovadnico.

Šola je tako postala zares središče kulturno-prosvetne in športne dejavnosti v kraju. Nova šola je najlepši in funkcionalen spomenik tistim, ki so žrtvovali svoja življenja za osvoboditev domovine.

Ravnatelj:
Zupančič Jože

LADO SMREKAR: PET PESMI

Krško

*Ob Savi je nastalo gnezdo tvoje,
v soteski divji, roparjem ovira,
ki z barkami so pluli v smer izvira,
zločinstvu darovali svoje boje*

*Veronika je srečala Celjana
na gradu tvojem, vanj se zaljubila,
z njim jo razdružila surova sila
je v rokah starca, grofa in pesjana.*

*Ob tvojih skalah puntarji so mrlji,
čeprav zavetje si jim v stiski dalo,
ko so nad Thurnovo vojsko pridrli.*

*Slovenstvu Bohoriča si poslalo
in Dalmatina Pismo; vanj so zrl
usi, ki duha jim plamen je prižgalo.
1977 — Iz Dolenjskih sonetov*

Torzo

*Povej mi kdo,
kako
se izjoče bolečina,
ki jo nosiš v sebi?*

*V meni je groza požara
in besnečih povodenj ...*

*Povej mi kdo,
kako se rešiti ognja?
Povej mi kdo,
kam te besneče valove?*

*Povej, o povej mi kdo,
kdaj skopnim v nič
in postanem vse - - -*

14. VI. 1983

Testament

*Ne zapuščaj zemlje,
ostani ji zvest.
Zemlja je kakor mati,
ki kliče,
kakor ptica mladiče.
Zemlja ti daje kruh
in z njim upe v prihodnje čase ...
Ostani ji zvest,
ne misli le nase,
zakaj zemlja,
zemlja je lahko tudi pest!*

28. VI. 1984

Slovo

*Listje pada z dreves,
joj, kje je pomlad, kje kres,
ko sem na belem konju jahal
med cvetoči mak,
ko sem v prešerni mladosti mahal
v srebrni zrak ...
Joj, listje pada z dreves ...*

*Pa bo prišla, prišla bo pomlad,
vendar zame več sonca ne bo.
Davno že, davno oči mi mro,
kaj bi s teboj, pomlad?*

*Listje pada z dreves,
jaz bi še živel rad,
rad bi še videl kres,
dihal srebrni zrak,
gledal cvetoči mak!*

*Listje pada z dreves,
fant, z belim konjem,
listja ne ustaviš,
zaman čakaš kres ...*

1983

Na pot

*Kako boš pustil naše gnezdo,
ko v njem si rasel kakor dren?
Jokalo bo to naše gnezdo —
a ti občutil boš nov sen.*

*Izbral si svojo boš družico,
in z njo ustvaril si nov svet;
ah, vzemi drobno nje ročico
in varuj jo kot steblo cvet.*

*Življenje naj ti teče v dvoje
in kar iz tega se rodi,
naj misel da ognjišču v troje,
ljubezni smotre posveti.*

*Družina smoter je življenja
in večni varuh korenin,
je posvetitev hrepenenja —
izročaj ga naprej — moj sin!*

Nerezine, julija 1984

NAJPREJ SOCIALIZACIJA

Vključevanje romskih otrok v vzgojnoizobraževalno delo

Vključevanje romskih učencev v vzgojno — izobraževalno delo poteka na šoli že dlje časa. Sprva smo učence vključevali v redne oddelke osnovne šole. Učenci niso predhodno obiskovali priprave na šolo. S tem je bilo njihovo predznanje pomanjkljivo, niso razumeli razlage in navodil v slovenskem jeziku.

Otroci so prišli v razred naravnost iz gozda, zato je proces socializacije potekal zelo počasi.

Vzrok, zakaj učenci niso dosegli uspeha, je v nerednem obiskovanju pouka. Učenci se v razredu niso dobro počutili. Ostali učenci, predvsem pa njihovi starši, so romske otroke odklanjali. Večina romskih učencev je obiskovala pouk samo v septembru in v zimskih mesecih, pa še to neredno.

Pedagoški delavec se v oddelku ob velikem številu učencev ni mogel posvetiti romskim učencem in s tem nadoknaditi vrzel v predznanju.

Z rezultati učno vzgojnih uspehov vsekakor nismo bili zadovoljni. V redno delo smo želeli vključiti čim več učencev in pri tem dosežati čim boljše učne in vzgojne uspehe. Tako smo na pobudo družbenih dejavnikov v občini Krško v šolskem letu 1981/82 vpisali 18 učencev v I. romski razred. Za vse te učence je bila že spomladi organizirana priprava na šolo v samostojnem oddelku, ker niso bili doslej nikoli v organiziranem stiku z otroki.

Otroci prihajajo v šolo peš, oddaljeni pa se vozijo s kombijem in šolskim avtobusom. V šolo pridejo umazani, v svojih raztrganih oblačilih, bosí, razkuštrani. Najprej odidejo v kopalnico, kjer se kopajo in preoblečejo v čista oblačila. Ni lahko vsakega otroka pripraviti na umivanje, ker v romskih naseljih ni vode. Mlajši otroci ne poznajo mila in šampona. V začetku se ne znajo sami umiti, zato jim pomagamo in jih navajamo na pridobivanje higienskih navad. Skrbimo, da so oblačila oprana in zašita.

Delo v romskem oddelku je še vedno težavno. Učenci se zelo težko pripravijo k šolskemu delu. Potreb-

na je močna motivacija, tudi individualna. Njihova koncentracija je zelo kratka, vse, kar se dogaja zunaj, jih zelo zanima in odvrta njihovo pozornost od pouka. Učenec v trenutku odpre okno in uide, pri uri telesne vzgoje pa hitro pokaže svoje plezalne sposobnosti in je mimogrede na vrhu drevesa.

Učna snov je načrtovana po rednem podrobnem učnem načrtu za osnovno šolo, vendar pedagoški delavci določene vsebine prilagajamo. Vseh vsebin ne predelamo, ker potrebujemo za obravnavo in utrjevanje nekaterih vsebin veliko časa. Zanje zvonec običajno ni merilo šolske ure. Za te učence je ura predolga, saj ne zmorejo sedeti toliko časa pri miru.

Med poukom in v prostem času se med seboj pogovarjajo v romskem jeziku. Tovarišice jih pri tem ne oviramo, ker je to njihov materin jezik. Zavedamo se, da bi tem učencem morali nuditi pouk v romskem jeziku.

Učenci se v razredu družijo po skupinah, tako kot se družijo njihovi starši. Neurejene odnose med starši je čutiti tudi v medsebojnem obračunavanju otrok. Z ostalimi

učenci ne iščejo stikov. Močno reagirajo, če jim kdo reče Cigan, ker se počutijo pri tem užaljene in ponižane. Pogosto se zaradi tega tudi stepejo.

Starši v šolo ne hodijo, če pa kdaj le pridejo, jih ne zanima učni uspeh in napredovanje otrok. Večkrat pridejo zaradi medsebojnih obračunov, zaradi česar je delo pedagoškega delavca še težje; včasih pa opravičijo odsotnost otroka od pouka. Pedagoški delavec pogosto išče stike s starši v njihovih naseljih, pri tem pa je izpostavljen njihovega trenutnemu razpoloženju.

Učencem nudimo v šoli dva obroka prehrane: zajtrk in kosilo. Vse šolske potrebščine dobijo v šoli in jih ne nosijo domov, ker pri urah samostojnega učenja opravijo vse naloge.

Bolnim in poškodovanim otrokom nudimo prvo pomoč, če je pa potrebno, jih odpeljemo v zdravstveni dom. Skrbimo, da redno jemljejo zdravila. Prav tako pridejo v šolo učenci s povišano temperaturo, ker se v šoli počutijo bolj varne kot doma.

Veseli smo vsakega najmanjšega uspeha, ki smo ga dosegli pri tem delu, čeprav vemo, da bo tem otrokom potrebno nuditi še veliko moralnih in materialnih vzpodbud.

OŠ »Milke Kerin«
Leskovec

CELODNEVNA ŠOLA SLEDI DRUŽBENIM POTREBAM IN CILJEM

Slovenska celodnevna osnovna šola je zrasla iz potreb družbe in potreb sodobne proizvodnje, ki vse bolj osvobaja človeka neposredne udeležbe v produkcijskem procesu in prenaša težišče dela na njihovo ustvarjalno dejavnost in odgovornost.

Celodnevna osiorna šola sledi družbenim potrebam in ciljem, razbremenjuje družine, oziroma pomaga staršem pri vzgoji in izobraževanju njihovih otrok. Tako se vedno bolj angažira in presega dejavnosti prejšnje šole ter prevzema nove naloge. V naši občini smo prvi uvedli novo vsebino in obliko dela v šolskem letu 1975/76 za učence od 1. do 4. razreda.

To je bilo podaljšano bivanje, ki pa je bilo dejansko že celodnevna osnovna šola.

Pri tem smo morali premagati začetne težave, saj smo bili prepušteni sami sebi s študiranjem literature, ki je bila zelo skromna. Ni še bilo objavljenih izkušenj o novih oblikah dela, kot so samostojno učenje, interesne dejavnosti, organizacija rekreativnih odmorov in prostega časa.

V šolskem letu 1976/77 smo uvedli COŠ še v 5. razredu. S šolskim letom 1978/79 pa smo celodnevno

osnovno šolo uvedli že v vseh razredih. Prve težave, ki smo jih morali premagati, so bile organizacija pouka, samostojnega učenja, usmerjenega in neusmerjenega prostega časa. To je bilo zelo problematično, kajti zanematiri nismo smeli enakomerne obremenitve glede na otrokov razvoj, pri tem pa ni bilo mogoče upoštevati obremenjenosti učitelja.

Najbolj so nas obremenjevale interesne dejavnosti, ki so v istem časovnem pasu za vse učence. Kako zagotoviti dovolj mentorjev? Lahko rečemo, da nam je to do danes že v veliki meri uspelo, saj so nam pomagale delovne organizacije v kraju samem: Elektrarna Brestanica, TES, Metalna, Sigmat.

Posebno poglavje je predstavljal pristop k metodični in vsebinski organizaciji samostojnega učenja. Nismo še zadovoljni in še vedno iščemo nove metode, ki bi zagotovile kvalitetnejše in uspešnejše delo. Ni vseeno, kdaj in v kakšni obliki se daje navodilo za samostojno učenje. Spremljati je potrebno učinke navodil, kako so se učenci sposobni naučiti to, kar smo jim posredovali, ali smo izrabili res tisto, kar je temeljno, osnovno znanje....

Zelo zahtevne so priprave za samostojno učenje, ker morajo vsebovati poleg pisnega, ustnega tudi praktično delo. Tu je še veliko nedodelanega, kar zahteva od nas nenehno spremljanje rezultatov dela. Do danes je izšel samo priročnik za samostojno učenje na nižji stopnji, žal pa ni povezav med učitelji celodnevni osnovnih šol na predmetni stopnji. Še vedno čakamo na navodila za višjo stopnjo.

Nanizali smo nekaj problemov, iz katerih boste vsaj delno ugotovili, kako je obremenjen učitelj v celodnevni osnovni šoli.

Zaradi organizacije dela mora biti v šoli toliko časa kot učenec. Vmesnih 20 do največ 40 minut pa se lahko pripravlja na pouk.

Poleg vseh naštetih dejavnikov, ki otežkočajo učiteljevo delo pri SU, je dodatno obremenjen z dopolnilnim poukom, ki v COŠ sovpade s časom SU. Učitelj mora zato tudi za SU naloge diferencirati. Učencem, ki težje dojemajo učno snov, v tem času nudi dodatno razlago ter jih zaposli z lažjimi nalogami. Problem je v tem, da so učbeniki in delovni zvezki ponavadi prirejeni povprečnim učencem, z novim učnim programom pa zagotavljamo, da so pri pogostih temah navedene naloge samo za nadpovprečne učence. Kje torej dobiti naloge za manj povprečne? Jasno, učitelj jih napiše glede na svojo kreativnost in čas.

Tako se obvezno poveča njegova obsežnost dela, kajti čas, ki ga ima odmerjenega za priprave na pouk za SU, je prekratek. Učitelj pa se mora enakovredno posvetiti tako učencem s slabšimi sposobnostmi kot nadarjenim. Zato je v tem času preveč živčno napet, kar se od-

raža na njegovem početju in zdravju. Rešitev bi bila, da bi učence s slabšimi sposobnostmi iz paralelek združeval drugi učitelj v drugem prostoru, oziroma isti učitelj posebej izven samostojnega učenja, kar pa seveda poveča število zaposlenih in dodatna finančna sredstva, česar

si v vzgoji in izobraževanju ne moremo dovoliti.

Razmislite o delu učitelja, ki mu še ostane po 15.00 uri, ko učenci zapustijo šolo!

Celodnevna osnovna šola
ADAM BOHORIC
BRESTANICA

Štefan Štirn: Avtoportret

IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH

Izobraževanje odraslih postaja vse bolj vsakodnevna človekova potreba. Posebno še pri nas, kjer poleg strokovnega potrebujemo tudi družbenopolitično znanje, da bi lahko opravljali tudi svoje samoupravljalne funkcije. Dosežena stopnja izobrazbe z rednim šolanjem ne sme biti enkrat zavselej pridobljeno znanje. Vse življenje moramo to znanje dopolnjevati z novimi spoznanji v splošnem razvoju in novimi potrebami pri opravljanju delovnih in družbenih nalog. Vse več znanj pa današnji človek potrebuje tudi za svoj prosti čas. Zelja po aktivnosti in ustvarjanju usmerjena številna posameznike na seminarje in tečaje, da bi si pridobili ustrezna potrebna znanja in spretnosti.

Današnji delovni človek je po svoji razgledanosti širok. Ne samo po informiranosti. Biti mora širok tudi po osvojenih vedno novih spoznanjih. Ko se vključuje v delovne procese, samoupravne odnose, delegatska razmerja pa tudi v razne oblike zadovoljevanja materialnih in

delovnih potreb, se vedno srečuje z novo potrebo po raznih dodatnih znanjih.

Proces izobraževanja odraslih je v mnogočem drugačen od rednega šolanja mladih. Odrasel človek je samostojna oblikovana osebnost, ki ima svoje doseženo znanje, delovne

izkušnje in življenjske navade. Vse te pridobljene lastnosti prinaša udeleženec izobraževanja s seboj, ko nadaljuje s šolanjem ali pridobivanjem znanj tudi v drugih izobraževalnih oblikah.

Prosvetni delavci in drugi pedagoški delavci se morajo zavedati teh lastnosti, ki v vzgojnoizobraževalnem procesu ločujejo odrasle od mladih. Pogosto prihaja do zabavnih in prijetnih dogodkov, ko udeleženci primerjajo svoje izkušnje. Predavatelji lahko koristno uporabljajo te izkušnje pri vodenju skupine in tudi pri delu s posamezniki. Udeleženci imajo vedno željo, da bi te izkušnje uporabili pri pridobivanju novih znanj. Niso redki primeri, ko mora predavatelj sredi ure spreminjati učne metode in se prilagajati načinu dela z odrasli-

mi. Zainteresirani udeleženci pa niso samo sprejemniki, ampak tudi bogati oddajniki svojih predhodno pridobljenih znanj. Skupina prinaša iz različnih sredin razne stopnje teh znanj. Organizator mora upoštevati, da so po obsegu in usmeritvah znanja udeležencev zelo različna. Zato so nujne predhodne ankete o udeležencih, da se predavatelji lahko pripravijo na delo s skupino.

Izobraževanje odraslih je v bistvu nadaljevanje prej pridobljenega znanja, je permanentno izobraževanje. Naša družba potrebuje vsestransko usposobljenega človeka — delavca in samoupravljalca. Torej mu mora nuditi možnosti, da si to znanje nenehno izpopolnjuje.

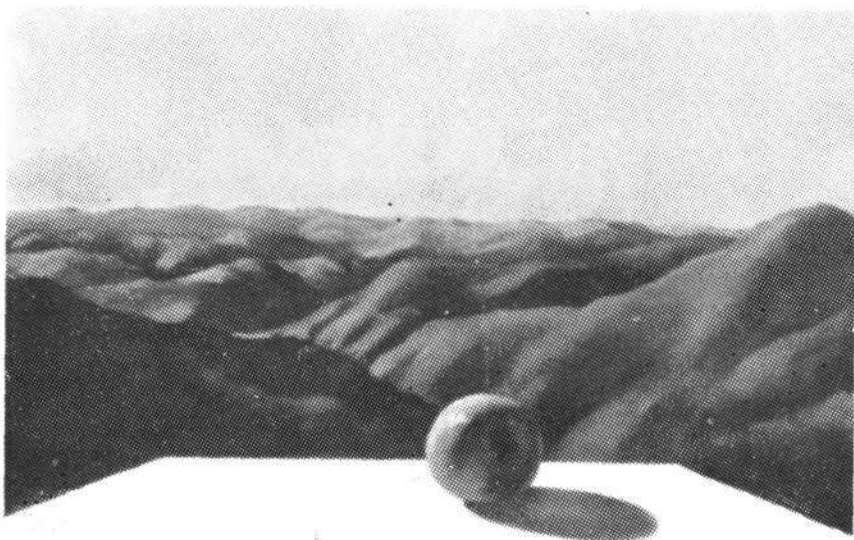
meni, da se vedno več mladih iz Posavja odloča za šolanje v strokah, ki jih lahko ponudimo.

V vseh smereh je bilo v šolskem letu 1983/84 vpisanih 710 učencev, od tega 41 deklet. Na kovinski usmeritvi je 417 učencev, na elektro 230 in na papirniški 63 učencev. Po občinah so učenci razdeljeni takole: Krško 296, Brežice 213, Sevnica 104 in druge občine 97.

V prihodnjih letih se številčno stanje verjetno ne bo bistveno spremenilo, saj nimamo predvidenih novih usmeritev.

Kadrovsko je srednja šola Krško kar dobro zasedena. Še pred nekaj leti smo imeli veliko zunanjih sodelavcev, pa tudi redni učitelji so bili obremenjeni preko svojih rednih učnih obveznosti. Vse ure imamo sedaj redno zasedene, razen pri obrambi in zaščiti ter praktičnem pouku elektro stroke, kjer nam manjkajo trije učitelji.

Od vseh zaposlenih je 19 profesorjev, 11 diplomiranih inženirjev, en inženir, pet tehnikov, 27 proizvodnih delavcev, 11 tehničnih in administrativnih delavcev ter trije vodstveni delavci.

Stefan Stirn: Pomlad 1945 — I. nagrada na ekstemporu Krško '82

Srednja šola Krško:

MED ŽELJAMI IN MOŽNOSTMI

Krško premore eno šolo usmerjenega izobraževanja s tremi usmeritvami: kovinsko, elektro in papirniško. Zelo koristne in dobrodošle bi bile še nekatere usmeritve (lesarstvo, gradbeništvo, rudarstvo, kmetijstvo, kemija itd.), vendar jih ne bo mogoče uvesti, saj so potrebe po kadrih iz teh usmeritev premajhne, da bi bila nova usmeritev utemeljena. Z našimi šolami še kar pokrivamo želje fantov, dekletom pa lahko ponudimo le malo. V papirniško usmeritev se jih nekaj vpiše, v ostali dve usmeritvi pa le neznamenit procent. Odnos do dela v kovinarstvu in elektro stroki bi bilo treba spremeniti, saj nikjer ne piše, da bi morali biti ti dve stroki privilegij moških.

Srednja šola v Krškem gre v osemindvajseto leto. Prehrojena pot je zelo pestra, polna obratov, trenutkov težkih odločitev, stresov, pa vendar odločnih in uspešnih kadrov v razvoju. Najbolj burno je bilo ob zadnji reformi, ko smo uvedli usmerjeno izobraževanje. Na vseh konceh se je »barantalo« s programi, tako da nismo vedeli, kaj bo z nami. Začasno smo izgubili elektroniko, vendar jo letos ponovno uvajamo. Tako se je podoba naše srednje šole zaokrožila.

Šolski okoliš za našo šolo se je zmanjšal. Nekoč smo vzgajali za velik del Štajerske, za Dolenjsko in

Belo krajino. Sedaj pokrivamo le še Posavje. Kljub temu pa številčno stanje učencev ni upadlo, kar po-

*vlak odhaja
To je to?
poznam postajo
okno kostanj
klop zeleno
To je to!
pot noč
in krste z dnevi
vlak odhaja*

Nana P.

Pogoji dela so na srednji šoli dokaj težki. Pouk imamo v dveh izmenah. Zjutraj pričnemo s poukom ob 6.40, popoldne pa končamo ob 18.40. Taka organizacija pouka nam strahotno ovira normalno delo. Praktično ni prostega termina za izvenšolske aktivnosti in druge oblike dejavnosti učencev, vsi sestanki (konference učiteljskega zbora, sestanki samoupravnih organov in družbeno-političnih organizacij) so lahko šele zvečer.

Materijski pogoji za delo so še kar zadovoljivi; šola ima osnovne pripomočke za pouk, oprema delavnice za izvajanje praktičnega pouka je primerna. Seveda manjka še marsikaj, za nakup pa, žal, ni dovolj denarja.

Sola ustvarja dohodek iz dveh virov: preko svobodne menjave v dveh PIS in z lastno proizvodnjo. V letu 1983 je šola dosegla 68.732.815,00 din prihodka. Od tega preko PIS 34.942.203 din, realizacija v delavnicah je bila 31.065.559 din

Cvet

*Pred mano so ležali
travniki s cvetovi
belimi, rdečimi, vseh barv.
Izbrala sem si en sam cvet,
preprost, nežen cvet,
bil je enak drugim,
a zame edini, najlepši!
Imeti sem ga hotela zase,
ga posebej gojiti in negovati,
pa se mi ni pustil.
Izmikal se mi je
in rasel po svoje,
a s tem me je še bolj omamljal.
Nazadnje se mi je odtujil,
pustil se je negovati tujim rokam.
Zbala sem se zanj
in v strahu zajokala,
ker sem vedela,
da sem ga za vedno izgubila.*

Silva Uršič
COŠ Brestanica

Dlan

*Dlan —
topla, prijazna dlan.
Kaj je več kot dlan?
Morda samo sonce.
A dlan je največ
kar lahko imaš!
Iz dlani seva zaupanje.
V dlani se rojeva prijateljstvo.
Med dlanmi zraste ljubezen.*

Silva Uršič
COŠ Brestanica

Lučka Rojec, COŠ Brestanica: Krč

IGRALI SMO

S pridobitvijo nove šole in mladega zavzetega tovariša telesne vzgoje je športno življenje v naši sindikalni organizaciji zaživelo. Vse učiteljstvo, staro in mlado, je z navdušenjem večkrat preizkušalo svoje telesne sposobnosti. To je opazil tudi naš mladi nadebudni naraščaj in pionirji — športniki so izzivali svoje tovariše in tovarišice. Predlagali so prijateljsko rokometno tekmo.

Posvet med člani sindikata. Izziv sprejet, ekipa sestavljena. Določen datum, 15. 12. 1983. Šesta šolska ura v telovadnici.

Tega dne so vsi pionirji drli v telovadnico in na galerijo, da bodo spremljali tekmo, kjer se bo odvijal neenak boj. Navijači so se razdelili v dve skupini: višji razredi, navdušeni navijači za pionirje, in nižji, nič manj glasni, za učitelje. Na prizorišču sta se pojavili obe ekipi. Navdušeni vzkliki in pozdravi. Obe ekipi sta se po športnih pravi-

lih pozdravili in tekma se je začela. Igra je bila dinamična in razgibana, navijači živahni. Vzdušje na visoki ravni. Sodnik je imel kar precej dela. Prvi polčas, izid 5:6 za učitelje. Drugi polčas sodi sodnik pionir. Tudi sedaj igra še vedno dinamična, vendar mladost je mladost, moči sindikalistov pešajo. Med navijači je vrelo. Vsak dosežen gol je bil potrjen z glasnim ploskanjem in vzkliki. Rezultat 11:10 za pionirje. Sindikalisti, utrujeni in izčrpani, so se vrnili v svoje prostore. Naslednji dan so se pri naših aktivnih tovariših poznale posledice zagnane igre. Hodili so kot polomljeni. Toda kljub temu so se dogovorili za povratno tekmo, ki je bila čez teden dni ob istem času in v istem ambientu. Tokrat zmagata sindikalistov.

To pa ne bo naša prva in zadnja zmagata, ker smo se odločili, da bomo še naprej aktivni.

**OO ZSS
OŠ Gorjanski bataljon
Podbočje**

Aforizmi

Eni pejejo, eni plešejo, ostali pa — životarimo.

Smo silno nehvaležni potrošniki; nočemo tistega, kar nam ponujajo, ampak zahtevamo tisto, česar nimajo.

Ciljaj v tarčo, so rekli in zadeli potrošnika.

Ne pritožujte se, tovariši, lahko bi nam šlo še boljše.

Glasujte ZA, da ne bo potrebno ponovno na referendum.

Dvignite obe roki, ko bodo sprejemali sklep, saj tega tako in tako ne bodo opazili.

Največji sovražnik ti želi postati prijatelj!

Ne nasedaj!

Trenutno te potrebuje.

Marija Kalčič Mirtič

Vrtce čim bližje otrokom

Kratek oris razvoja VVZ Krško

Hiter razvoj predšolske vzgoje v Krškem se je pričel v letih 1976/77 z izgradnjo nove enote Ciciban. Z izgradnjo novih oddelkov se je večal tudi kolektiv. Statistični podatki števila otrok kažejo izredno hiter razvoj.

Solsko leto 1975/76	164 otrok	17 delavcev
Solsko leto 1977/78	285 otrok	35 delavcev
Solsko leto 1981/82	430 otrok	46 delavcev
Solsko leto 1984/85	560 otrok	57 delavcev

Naše delo poteka v 7 dislociranih enotah, saj je cilj razvoja predšolske vzgoje, da vrtce ustanovljamo tam, kjer otroci živijo.

Do leta 1979 smo bili delovna enota OŠ Jurij Dalmatin Krško. V tem letu pa smo postali samostojna DO. Vseskozi smo zaposlovali mlade tovarišice, ki so prihajale iz šol in so pri nas opravljale pripravništvo in opravile strokovne izpite. Vse varuhinje so ob delu opravile šolo za varuhinje, tako da je izobrazbena struktura takšna, kot jo zahteva zakon. V tem šol. letu je prvič v Sloveniji ustanovljena višja šola za vzgojitelje, kjer sta vpisani dve naši tovarišici. Tako bodo tudi vzgojiteljice pridobile izobrazbo, ki je za zahtevno delo z otroki nujno potrebna.

Mlad kolektiv, ki se je nenehno dopolnjeval, se je kalil ob prilaganju na vedno nove situacije glede prostorov, vedno večjega števila otrok. Posebno veliko truda je bilo potrebno vložiti ob spremembah zakonskih predpisov in uvedbi vzgojnega načrta, ki je prvič dal strokovne osnove za enotno delo. Ob vsem tem smo imeli dobro razvite samoupravne organe in DPO. Vsi skupaj smo se učili, kako bi bolje delali in dograjevali medsebojne odnose. Nismo se strinjali s stališči in se ne strinjamo, da ob teh kriznih časih ne bi imeli tovariških srečanj in sindikalnih izletov. Naše mnenje je, naj bodo ta srečanja skromna, naj bodo izletni na osnovi mesečnega varčevanja delavcev, vendar morajo biti, saj so zelo pomembni za sprostitev in medsebojno spoznavanje.

Tega stališča se tudi držimo in imamo s teh srečanj in izletov izredno lepe spomine.

Delovni čas naših delavcev je zelo raznovrsten, saj je poslovni čas enot 10 ur. Vseskozi mora biti poleg vzgojnega dela tudi nadzor nad otroki, zato prihajajo delavke od 5.30 do 7.30 ure, zadnje pa odhajajo po dop. delu ob 15.30. Zato je organizacija dela dokaj zahtevna. Vsakršne spremembe, ki nastanejo (bolniški dopust), povzročajo dnevno velike težave, kljub temu da delavci z razumevanjem sprejemajo dodatne zadolžitve, saj vedo, da je izostanek z dela le v skrajni sili.

V preteklih letih smo posebno pozornost posvečali izobraževalnemu delu in sodelovanju s starši, iskali nove oblike in vsebine in menimo, da smo to dobro izvedli.

OOZS dela po letnem delovnem planu. Skupno s sam. org. in DPO spremlja rezultate gospodarjenja in izpolnjevanje finančnega plana. Or-

ganizira in skrbi za rekreacijo in letovanje delavcev, žal pa je le en objekt, ki ga imamo v Nerezinah postal premajhen, da bi lahko ugodili vsem, ki želijo tam letovati.

Skrb za delavca in njegovo dobro počutje na delu je naša osnovna naloga, vendar istočasno mora biti za zahtevno delo tudi temu primereno plačilo. To je tisto, kar postaja vedno večji problem, ki lahko vnesse med delavce nezadovoljstvo. Nezadovoljen vzgojitelj pa ne more biti dober vzgojitelj. Ugotavljamo, da delavci v združenem delu že spoznavajo in cenijo naše delo, zato nismo pesimisti.

IO OOZS VVZ
KRŠKO

ZAPOSLENI DELAVCI NA PODROČJU VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA V OBČINI KRŠKO

Vzgojno-izobraževalna ustanova	vzgojno-varstveni delavci	pedagoški delavci (razredni in predm. uč., prof.)	s'rokovni delavci	administrativni delavci	tehnični delavci	s k u p a j
VVZ Krško	44			2	14	60
COŠ Brestanica	4	22	0	1	9	36
OŠ Koprivnica		12		1	4	17
OŠ Kostanjevica	6	18	2	2	10	38
OŠ Krško J. D.		49	5	4	18	76
OŠ Krško dr. M. R.		13	2	1	2	18
COŠ Leskovec	15	44	1	4	16	80
OŠ Raka	3	13		1		22
OŠ Podbočje	2	14		1	6	23
OŠ Senovo	6	2	1	2	10	44
Glasbena šola		7		1	1	9
Delavska univerza		1	1	1	1	4
Srednja šola		40	2	4	8	54
Dijaški dom	3	1			5	9
S k u p a j :	83	259	14	25	109	490

Martina Koritnik — Fajt, OŠ Podbočje: Videm

neljubezen
 sladko ime Njegovo!
 desnica sadi
 vleče in nosi
 pozna ne
 levica se leta
 in leta spominja
 odtenkov in vonjev
 ljubezni
 in kadar ju sklenem
 ti svoji roki
 držim jo
 in čutim
 med prsti
 besedo
 kot kamen ledeno
 pretežko za srce
 pregrozno za glavo
 neljubezen
 sladko ime Njegovo!

Nada P.

Vladka Štoviček, OŠ Leskovec: Sedeči akt, Po vodo, Portret očeta

En dan v oddelku delovnega usposabljanja Veliko razumevanja in skupnega truda

Po 7. uri postaja v naši zbornici živahno. Pripraviti je treba še to in ono, kajti ob 7.45 se začne pouk. Nekateri se pogovarjajo s socialno delavko, drugi se dogovarjajo, kdo bo nadomeščal obotelo delavko. Seveda je tu še jutranja kavica, da se lepše začne dan.

Vsak čas bo zvonilo. Treba je v razrede. Po hodnikih je še živčav. Ko učenci zagledajo tovarišice, se hodniki v trenutku spraznijo. Le tu in tam se kakšen zamudnik še ureja za pouk.

Pred oddelkom delovnega usposabljanja sedi Mojca kot vsako jutro. Čaka, da ji bom pomagala sleči in sezuti se. Ničesar še ne naredi sama, če jo ne vzpodbujam. Ko se pogovarjam z njo, pogleda iz razreda Vlado. Takoj priskoči Mojci na pomoč, češ da ji bo on pomagal, jaz pa naj grem v razred. Ostali trije učenci sedijo za mizo in zlagajo kocke. Tekmujejo, kdo bo naredil večji stolp. Na moj pozdrav odgovorijo in že v tem hipu hitijo pripovedovati, koliko so naredili. Vsakega posebej pohvalim. Medtem sta prišla v razred tudi že Mojca in Vlado. Skupaj ugotovimo, da smo lepo urejeni in lahko pričnemo z delom.

Učili se bomo o oblačilih in skrbi zanje. Ogleدامo se in povedo, v kaj so oblečeni. Nada in Mišo oblačila dobro poznata, Ida pa kaže samo tisto, kar imenujem in

se srečno smehlja, če ugane. Vlado pove tako, da moram biti zelo pozorna, da ga razumem. Mojca pa imenuje eno oblačilo in že začne gledati okrog in zapirati oči, kar pomeni, da ima že vsega dovolj. Prepoznavamo oblačila na lutkah, slikah; Mojci pa ponudim lutko, da jo sleče. Opazujem jo pri delu in obenem pazim, da ostali učenci poiščejo izmed aplikativ enaka oblačila kot so na sliki. Ida poišče samo eno sliko in že skloni glavo, kar pomeni »dovolj«. Medtem tudi Mojca neha. Ostali so nalogo opravili dobro. Vsi že kažejo znake utrujenosti. Obljubim jim, da bomo poslušali glasbo, če mi pomagajo urediti razred. S tem jih spet spravim k delu. V minuti je razred narejen za poslušanje plošče. Vsak ima v roki svoj instrument. Izberejo ploščo. Ob prvih taktih glasbe oživijo, spremljajo jo z instrumenti, pripevajo. Nada in Mišo vstaneta, poskušata svoje razpoloženje pokazati z ritmičnim pozibavanjem oziroma s plesom. V krog potegneta še ostale. Vsi žarijo od veselja. Plošča se izteče.

Pripraviti jih je treba za nadaljnje delo. Razdelim jim delovne liste. Pobarvati morajo obleko v isti barvi kot jo imajo sami. Nada se loti dela zelo samozavestno. Dobro namreč obvlada barve in barvanje. Mišo gleda in čaka, da mu priklimam, ko prijemlje barvico. Ida

ne ve, kako bi se naloge lotila. Vlado gleda druge, sam noče pričeti. Mojca pa ne razume, kaj želim. Vsakega posebej je treba na neki način vzpodbujati, da bo naloga rešena. Kar dobre četrt ure mine, da končajo. Skupaj ugotovimo ali so dobro pobarvali. Nada je naredila brez napake, če odmišlim, da ji je barvica pobegnila večkrat preko črte. Mišo je pobarval samo hlače, Vlado sicer nekaj z mojo pomočjo, a zelo površno. Ida je bolj popikala kot pobarvala, Mojca pa je pobarvala obleko, vendar ji je uspelo narisati še nekaj figur, za katere ne vem imena. Ker pa so se vsi potrudili, obsemim vse izdelke na razstavno desko. Tega so vsi veseli. Tako se končuje ura splošne poučenosti. Učenci si umijejo roke. Sedejo in gledajo proti vratom, ker bo vsak čas kuharica prinesla malico. Tega dela je že vajena in lepo postreže učence. Kljub temu da so vsi stari več kot deset let, jim je pri jedi še vedno treba svetovati, če že ne pomagati. Vsi pa radi jedo.

Po malici nas čaka še delovna vzgoja, telesna vzgoja in kosilo. Morala se bom še pošteno potruditi, da bo vse opravljeno kot je treba.

Po 12. uri bodo zapustili šolo. Domov bodo šli radi, toda vesela sem, ker tudi v šolo prihajajo radi. To mi je najlepše plačilo za moje delo z njim.

Lidija Znidaršič, spec. pedagog
OŠ dr. M. Rostoharja

Dvajset let dela OŠ dr. Mihajla Rostoharja

V stari, skoraj stoletni osnovnošolski stavbi so leta 1971 dobili svoje prostore oddelki osnovne šole s prilagojenim učnim programom. Takrat se je šola tudi osamosvojila. Prvi oddelek z 8 učenci pa je začel delovati 11. novembra 1964. leta.

Danes imamo tu 8 oddelkov osnovne šole in 1 oddelek delovnega usposabljanja. Šolo obiskuje 79 otrok iz občine Krško. To so lažje in srednje duševno prizadeti, ki po večini izhajajo tudi iz socialno ogroženega okolja. Solanje teh otrok in s tem organizirana skrb za duševno prizadete je prehodila 20-letno pot. Veliko vlogo je pri tem odigralo tudi Društvo za pomoč duševno prizadetim.

Z razvojem šole je nastajal tudi učiteljski kolektiv, ki je z veliko mero odgovornosti širil program dela šole in si prizadeval za priznanje šole v družbenopolitični skupnosti. Z učenci dela danes 14 strokovnih delavcev, in sicer 8 specialnih pe-

dagogov, učitelj gospodinjstva, tehničnega pouka in telesne vzgoje ter logoped in socialni delavec. Za delo sta predpisana učni načrt in predmetnik. Populacija otrok je zelo heterogena glede na mentalne, emocionalne, socialne in fizične lastnosti, glede na stopnjo, vrsto in število težav in motenj ter glede na razmere, v katerih je otrok živel v svojem razvoju. Zato je delo s temi otroki specifično; skupine so majhne, od 8 v 1. razredu, do 15 v 8. razredu, pouk je čimbolj individualiziran. Za to delo je potrebna velika mera potrpljenja in ljubezni do prizadetih. Treba jih je razumeti, jim dajati toplino in v njih izkoristiti in razviti vse sposobnosti, ki jih imajo.

Učbenikov in učil je za naše šole zelo malo. Pripravljena so le vsa berila in delovni zvezek za pouk o prehrani ter za matematiko v 1. in razredu in predvaje za pisanje. Ostalo je prepuščeno učiteljevi iz-

najdljivosti. Pomagamo si z osnovnošolskimi učbeniki in delovnimi zvezki, didaktični material pa izdelujemo sami.

Šola sodeluje z delovnimi organizacijami in skupnostmi ter skrbi za pravičen odnos družbenega okolja do prizadete mladine in za njihovo uspešno in smotno vključevanje v delo in življenje.

Velika ovira za še bolj kvaliteten razvoj šole so slabi in neustrezni prostori, vendar upamo, da bomo tudi to v nekaj letih rešili.

20 let za osnovno šolo ne pomeni veliko, mi pa smo v tem času dosegli velik napredek pri organizirani skrbi za duševno prizadeto mladino v naši občini. Vsi doseženi uspehi so velika vzpodbuda za nadaljnje delo, saj se zavedamo, da bomo le z dobrim delom in skupnimi naporji delavcev šole in vse družbe dosegli še boljše uspehe.

OO ZS na
OŠ dr. Mihajla Rostoharja

Epigrami

*Bravo! naši govorniki,
s čudovitimi referati,
s perfektimi besedami,
z enkratnimi teorijami:
le v praksi nekaj škriptlje.
Fuj! pa taki govorniki.*

*Na uro gleda petelin
in misli z gnojnih si višin:
ostavko dal bom že poleti,
tako ne morem nič več peti,
enkrat naprej, drugič nazaj,
le kakšen to je direndaj,
ko že ob štirih vsi bedijo,
na šihl in v službo pohitijo,
zvečer pa: šele je devet,
a raja v postelji je spet.*

*Nihče ne gleda na draginjo,
le grebe se, da bon dobi
in čuva ga kakor svetinjo,
le zanj lahko bencin dobi.*

*Praznih upov in priseg,
dajemo vsem vsepovprek,
biti boljši si želimo,
a vsak dan znova spet grešimo.*

Marija Kalčič Mirtič
COS Leskovec

Jože Marinč, OŠ Kostanjevica na Krki: Oko

Jože Marinč, OŠ Kostanjevica na Krki: Na ulici

Zaklenite korake

*Ne razstavlajte ponarejenih soiz ob mojem slovesu —
če ste s ponarejenimi besedami brez sramu obmetavali
moje življenje.*

*Ne obešajte venca časti in ugleča k črnemu očru —
če vence intrig ste brez slabe vesti obešali v
moje življenje.*

*Ne zlivajte veder sožalja v dlani žalujočih —
če hladno potiskali v grenko močvirje ste
moje življenje.*

*Zaklenite težke korake ob mojem odhodu —
steptali cvetoči ste vrt idealov
v mojem življenju...*

Jožica Vogrinc
OŠ Jurij Dalmatin Krško

MOSTOVI PRIJATELJSTVA

Se so mi pred očmi vsi obrazi naših prijateljev — kot da bi se večeraj razšli, vidim majhnega, kričavega Uda, lepo in zapeljivo Marion, svetlolaso Bettino in modrega Franka. Njihovi smehljaji se vračajo v moj vsakdan, besede, čeprav včasih trdo zveneče in nerazumljive, mi odzvanjajo med našo prelepo slovensko besedo in naše roke, ki si še zdaj mahajo v pozdrav in slovo, pnejo čudovit most mladosti, prijateljstva in ljubezni med ljudmi.

Naše srečanje ni bilo naključje. V okviru sodelovanja pobratenih občin Krško-Obrigheim so si izmenjali obiske tudi otroci. Laní so prišli nemški otroci k nam, letos pa so jim naši pionirji vrnili obisk. Poletje 1983. leta je bilo čudovito. Pionirsko naselje v Nerezinah je puhtelo od vročine, morje je bilo mlačno in ponavljalo je svojo prastaro melodijo menjavanja, prilivanja in odlivanja, prihajanja in odhajanja. Opazovali smo razgrete obraze nemških otrok, se spraševali, kakšni ljudje so in sploh na veliko ugibali. Že pri večerji, ko so se nam prijateljsko smejali, klatili z rokami in nogami, da bi se boljše sporazumeli, nam pomagali, kjer se je le dalo, pa smo postali resnični prijatelji. In to prijateljstvo se je poglobljalo iz dneva v dan: ko smo skupaj dežurali, igrali različne tekme, plavali, plesali, hodili na sprehode. Ustvarili smo si svet, kjer smo pozabili na vse razdalje in meje, ki nas drugače ločujejo in v menjavi govoric in pogledov, dnevov in noči, besede in pesmi preživeli štirinajst prečudovitih dni. V tem našem novem svetu, kjer je bilo vse mogoče, se je rodila celo ljubezen. Taka, čisto prava, čeprav še hudo mlada in slepa. Naši pionirji so naučili svoje prijatelje veliko slovenskih besed. In ko so od-

hajali, so naši gostje peli pionirsko himno »Rastejo trave in misli...« Toliko stvari se je še zgodilo, toliko lepega, slovo pa je prišlo prehitro. Toda treba je bilo oditi, posloviti se od prijateljev, treba se je bilo tolažiti z mislijo, da se še vidimo, še velikokrat...

... in mahajoče otroške roke in solze in solzice in glasni vzkliki gradijo beli, nevidni, pa vendar v naši zavesti tako trden most prijateljstva. Z ene in druge strani prihajamo, gremo si nasproti in odhajamo na drugi breg. Tudi letošnje poletje je bilo lepo za pionirje krške občine, ki so bili izbrani, da vrnejo obisk svojim vrstnikom v Obrigheimu: pa še posebno težko pričakovano je bilo. Zgodaj zjutraj je zabrnal autobus in nas odpeljal na dolgo pot, na obisk k našim prijateljem. Komaj smo čakali, da jih spet vidimo. Med letom smo si samo pisali, papir pa niso naše oči in toliko stvari bi še radi videli in

vedeli. Končno smo se objeli in vsak izmed nas je s svojim gostiteljem odšel na njegov dom. Ni besed, ki bi popisale njihovo gostoljubnost. Veliko so nam pokazali: čudovit živalski vrt v Stuttgartu, Heidelberg, svoje zgodovinske znamenitosti in razvoj moderne, potrošniške družbe. Vse je imelo svoj čar in lesk, vendar je najbolj sijalo nekaj drugega, ne čudovite možnosti, ki so nam jih nudili, obljube in lepoto doživetij, ampak znova poglobljeno in učvrščeno prijateljstvo med nami. Spet smo se poslavljali z besedami na svidenje, spet smo trdno verjeli, da se zopet vidimo, spet smo jokali. Toda odhajali smo bogatejši, vračali smo se po širšem mostu prijateljstva. In kljub žalosti in mnogimi resnimi razmišljanji smo bili veseli. Poleg lastne sreče nas je bodrilo še veliko upanje, da bo pot človeštva vodila tudi čez naš most prijateljstva.

Nana Požun

Posnetek z razstave zelišč in starin, ki je bila le ena izmed mnogih v Osnovni šoli J. Dalmatin. Tovarišica Marija SEDAJ se namreč razen vodenju šolske kuhinje in pouka gospodinjstva posveča še celi vrsti dejavnosti. Z učenci »gostuje« na kmetijah, kjer delovne skupine pomagajo pri kmečkih delih in kuhinjah - pač prijetno s kolistnim. Navdušeni so tako mladinci kot kmetovalci in njihove gospodinjce, članice aktiva kmečkih žena.

Jože Marinč, OŠ Kostanjevica na Krki: Dolina reke

180 MLADIH TALENTOV

Glasbena šola Krško

Dejavnost glasbene šole Krško obsega osnovno glasbeno izobraževanje s tem, da razvija pri učencih splošno glasbeno kulturo in usmerja v amaterske glasbene dejavnosti in glasbeni poklic.

V vseh treh usmeritvah dosega naša šola velike uspehe. Z ozirom na to, da se vsako leto vpiše v našo šolo zelo veliko število učencev in na občutno pomanjkanje delovne sile, je silno težko ugoditi vsem željam staršev in učencev. V preteklem in sedanjem šolskem letu imamo vpisanih 180 učencev v naslednje oddelke:

— klavirski oddelek	65 učencev
— violinski oddelek	18 učencev
— pihala	5 učencev
— harmonikarski oddelek	70 učencev
— pripravljalni oddelek	22 učencev

Na glasbeni šoli poučujejo:
prof. Josip Klepac, ravnatelj
Metka Jovanovič, Milica Šukič,
Marjana Požun, Suzana Drobila,
Elizabeta Križanič, Etelka Posel.

Za urejanje računovodsko-tajniških opravil zaposluje glasbena šola tov. Slavico Sotelšek in tov. Antonijo Simonič za čiščenje prostorov.

Glede na svoje sposobnosti se v največji možni meri želimo udeleževati v kulturnem življenju naše občine. V okviru programov raznih kulturnih prireditev se vključujemo s svojimi glasbenimi točka-

mi kot na primer: ob prazniku republike, dnevu JLA, slovenskem kulturnem prazniku, dnevu OF, dnevu mladosti, dnevu starostnikov, nastopamo za galerijo, ob podelitvi bralnih značk v OŠ, sodelujemo s KPD Svoboda Krško, z osnovnimi šolami in programi družbenopolitičnih organizacij naše občine.

Ob praznovanju krajevnega praznika in praznika občine Krško je glasbena šola priredila v domu Edvard Kardelj samostojni koncert in s tem predstavila javnosti del svojega dela. Redno sodelujemo na regionalni reviji glasbenikov v Novem mestu in na reviji v okviru **glasbene mladine Slovenije** v Ljubljani. Z veliko vložena truda **naših učiteljev smo bili izbrani, da zastopamo našo republiko v Celovcu**, kjer je bilo srečanje glasbenikov treh dežel, in sicer Slovenije, Koroške in Benečije.

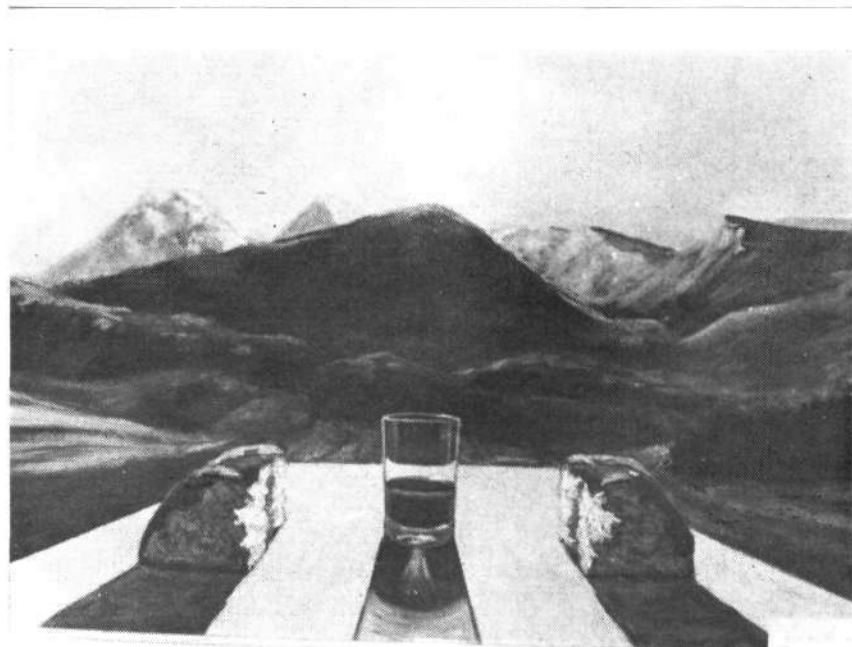
V okviru svojega dela naj omenimo tudi interno — javne nastope, ki jih šola redno organizira za starše učencev in ostale ljubitelje glasbe. Ob koncu vsakega tromesečja te nastope združimo s skupnimi roditeljskimi sestanki, na katerih obveščamo starše o doseženih učnih uspehih naših učencev oziroma njihovih otrok.

Z ozirom na to, da imamo veliko število učencev, močno občutimo pomanjkanje delovne sile in potrebo po širjenju svoje dejavnosti. Kolektiv Glasbene šole Krško s svojo potrpežljivostjo in požrtvovalnostjo kljub preveliki obremenitvi dosega pri svojem delu velike uspehe in je uspešno realiziral učni program.

Kot dokaz za uspešno delo je velik vpis naših učencev na srednjo glasbeno šolo v Ljubljani in Mariboru.

Predsednik sveta šole:
Križanič Elizabeta

Predsednik OO sindikata:
Drobila Suzana

Štefan Štirn: Kruh in vino

**PROGRAM ZBOROVANJA
DELAVCEV V VZGOJI IN IZOBRAŽEVANJU
OBČINE KRŠKO
29. SEPTEMBRA 1984 V PODBOČJU**

Zborovanje se bo začelo ob 10.30.

V PROSVETNEM DOMU:

- nagovor ravnatelja OŠ Gorjanskega bataljona Podbočje tovariša Jožeta Zupančiča,
- govor predsednice OK SZDL Krško tovarišice Margarete Marjetič,
- podelitev priznanj učiteljem za 20- in 30-letno delo v vzgoji in izobraževanju,
- zahvala učiteljem, ki zaključujejo delo v vzgoji in izobraževanju,
- nagovor mladim učiteljem ob pričetku dela v vzgoji in izobraževanju.

kulturni program:

- pionirski pevski zbor OŠ Gorjanskega bataljona Podbočje zapoje tri pesmi,
- tovariš prof. Janez Plestenjak: Ob 400-letnici Dalmatinove Biblije,
- gledališki igralec Jože Zupan iz Maribora: Pridige Janeza Svetokriškega.

V OSNOVNI SOLI

- ogled razstave likovnih pedagogov: Stefana Stirna, Martine Koritnik-Fajt, Vladke Stoviček, Jožeta Marinča in Lučke Rojec,
- tovariško srečanje v telovadnici OŠ.

**PONOS,
VESELJE
IN SKRIB**

Praznovanja, posvečena vlogi šole in učitelja v njej, pomenijo za vsakega pedagoškega delavca ponos, veselje in hkrati tudi skrb.

Ponos zato, ker opravlja nadvse pomembno nalogo, veselje, ker lahko ugotavlja učinkovitost svojega dela, ki se zrcalijo v napredku naših samoupravnih in demokratičnih, od kulturnega in gospodarskega procesa v celoti.

Skrb zato, ker mu je z vsakim dnem naložena vse bolj odgovorna naloga, ki terja v šoli večjo kvaliteto dela. Učence vzgojiti in oblikovati v razmišljujočo, delavno, svobodno osebnost naše samoupravne socialistične skupnosti zahteva kreativno osebnost z bogatimi izkušnjami, z znanjem, ki je temelj in poročilo za nadaljnjo rast naše domovine.

Zadnja septembrska sobota v 1984. letu pomeni za pedagoške delavce občine Krško praznovanje. Z učenci in njihovimi starši se bodo veselili svojih uspehov, obogatili pa bodo dan nekateri pedagoški delavci — likovniki tudi s svojimi deli. Na osnovni šoli Podbočje, ki bo gostiteljica vseh, bodo likovniki z osnovnih šol občine Krško s svojimi deli obogatili vsebino tega dne in dokazali, da so tudi pedagoški delavci vzorniki svojega časa.

Zavod SR Slovenije za šolstvo — OE Novo mesto ob tej priložnosti čestita učiteljem, ravnateljem in učencem za nemajhne dosežene uspehe in želi, da bi s tesnim in ustvarjalnim sodelovanjem postalo delo na področju vzgoje in izobraževanja še uspešnejše, zlasti z uresničevanjem prenovljene programske podobe naše šole.

CIRILA JAZBEC
pedagoška svetovalka

NAŠ GLAS — SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE — Izdaja: INDOK center Krško — Naklada: 1300 izvodov — Odgovorni urednik: Ivan Kastelic — Uredništvo: CKŽ 12, 68270 Krško, tel. 71-768 — Tisk: Papirkonfekcija Krško — Glasilo je oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov na podlagi mnenja Republiškega komiteja za informacije št. 421-1/72 z dne 5. marca 1980 — Za točnost podatkov in informacij, ki so objavljeni kot uradna obvestila ali pojasnila, odgovarjajo posamezne službe, organi oziroma strokovni delavci, ki so pod temi teksti podpisani!